

[Ministeren for offentlige arbejder]

der, hvad der er tale om over Storstrømmen. Derfor spørger jeg: kan det virkelig være rigtigt, at der skal gælde andre principper for en sydlig del af Danmark end for andre dele af landet? Det synes et lokalt folketingsmedlem fra fremskridtspartiet; jeg synes, det er aldeles uacceptabelt.

Vi har truffet en principbeslutning om, at der skal være smalle 4-sporede motorveje, også når det drejer sig om brooverførslen over Storstrømmen, og sådan mener jeg det skal være.

Så vil jeg endelig sige til hr. Ole Hovmand, at jeg kender hr. Ole Hovmands profession, og der er vist noget med, at tandlæger også har med broer at gøre. Det har nok været hr. Ole Hovmands speciale, men hvad den anden slags broer angår, er der noget, der mangler. Jeg kan ikke acceptere forskellige af de betragtninger, hr. Ole Hovmand kom med, og slet ikke den med trafiksikkerheden. Jeg ved ikke, hvor hr. Ole Hovmand har det fra – men det kan vi vende tilbage til under udvalgsarbejdet – at 3 spor på den nuværende Storstrømsbro trafiksikkerhedsmæssigt er bedre end en omkørsel på de godt 6 km, og jeg vil meget gerne have dokumentation for det. Jeg vil også meget gerne hjælpe med og kan nævne, at vi har ganske bestemte beregningsmetoder for det i vejdirektoratet. Hr. Ole Hovmand er meget velkommen til at fremkomme med spørgsmål, og de skal blive undersøgt, men hans vurdering holder ganske simpelt ikke.

Så vil jeg sige om dette med prognoser, at det er svært. Det er rigtigt, at man før energikrisen havde én prognose, og at vejdirektoratet i dag har to prognoser, en, der er mere skeptisk, og en, der er mere optimistisk, men det er for hele landet som sådant. Hvis vi kun tager trafikken over Storstrømmen, er der faktisk tale om en årlig stigning på 7 pct. i de sidste par år. Det er meget, og det er mere end andre steder. Derfor er det helt korrekt at sige, at vi bliver nødt til at kigge ud i fremtiden og også se den situation i øjnene, at hvis man valgte den foreslåede vingeløsning, ville det være en yderst kortsigtet betragtning.

Så vil jeg endelig sige om det med Storebæltsbroen – det var jeg lidt inde på før – at det argument holder ikke. Selv om Storebæltsbroen ikke skulle komme – lad os tage den teoretiske situation – har vi i dag over

Storstrømmen en trafik, der burde betinge en 4-sporet løsning, på samme måde som det har været tilfældet andre steder i landet, hvor trafikken er lavere, og hvor der ikke har været diskussion om, hvad man skulle bygge.

Erenbjerg (S):

Det er i grunden ganske fantastisk, at man her i folketinget nu skal debattere et projekt, som er igangsat – arbejdet er jo i gang med denne bro, der er gennemført ekspropriationer osv. Men det væsentlige for mig er vel nok, at man i amtet og kommunerne siden 1970, hvor folketinget første gang vedtog en ny linjeføring over Storstrømmen, selvfølgelig har planlagt ud fra den frudsætning, at den nye linjeføring skulle gennemføres. Hvis et flertal i denne sal skulle vedtage det foreliggende forslag, vil det derfor betyde, at en masse penge vil være spildt, at et påbegyndt arbejde skal stoppes, at kommunernes planlægning vil blive slået i stykker, og sidst, men ikke mindst, at folketinget vil sidde den beslutning, de lokale råd, amtsråd og byråd, har truffet, overhørig. Jeg er ganske forundret over, at partier, som ellers taler meget om lokal medindflydelse, nu ønsker, at folketinget skal trække en beslutning ned over hovedet på de mennesker, der dog trods alt selv har skoen på og ved, hvor den trykker.

Jeg vil meget, meget fraråde, at man gennemfører den her foreslåede løsning, og jeg vil sige til hr. Alfred Hansen, som spurgte, om man var på gale veje: ja, man er på særdeles gale veje, når man ønsker at gå imod befolkningens ønsker. Spørgsmålet om en ny linjeføring er jo den ene gang efter den anden indgået som et væsentligt element i valgkampen op til et folketingsvalg, og det er ganske pudefuldt, at argumenterne fra de mennesker, som har været de skarpeste modstandere af Farøprojektet, ikke rigtig har givet genklang i befolkningen.

Jørgen Frederiksen (S):

Det, der kalder mig herop igen, er et par bemærkninger fra to af medforslagsstillerne, SFs og retsforbundets ordførere, der begge indleder med at udtrykke tvivl om, hvorvidt tidspunktet er forpasset til at ændre en sådan linjeføring. Så siger hr. Alfred Hansen, at det er utroligt, at jeg på hele den socialdemokratiske gruppes vegne kan sige, at vi står fast